

RUSKI INWALID

N^o

26.

PIĄTEK.

31 Stycznia. 1899 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Peterzburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Angliia. Hiszpania. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Peterzburga, 31 Stycznia.

Jenerał Jazdy służby Austriackiej, Margrabia *Samarywa* otrzymał od Najjasniejszego Cesarza JMści Order Sgo Alexandra Newskiego; Teyże służby Jenerał-Maior *Meceri* ozdubiony został orderem Świętej Anny pierwszej klasy.

Gazeta tuteysza Poczta Północna pomieszczyła następujący wyimek z listu adressowanego do biura swiego:

Z niematem podziwieniem czytałem artykuł w gazecie Waszey z Mariupola o przepędzeniu przez to miasto 1,500 kóz macior Koszemirskich, nazwanych *Jcapy* pod dozorem Pana *Zuberta*. Gdyby to było tak istotnie iak *Wasz* Korrespondent Mariupolski donosi, cała Europa powinaby się była dziwić Panu *Zubertowi* iak nowemu *Jazonowi* i powinszować mu nabycia prawdziwego *runa złotego*, za które Indyja, Turcyja, Persyja i cała Europa płaci Koszemirowi co roczney daniny kilka milionów rubli. Lecz ponieważ mam powody słuszne do mniemania,

że kozy takowe niesą prawdziwemi Koszemirsktymi, z których wełny tkacze koszemirscy wyrabiają szacie; proszę zatem Panowie wydawcy pozwolicie, abym wam przesłał niektóre uwagi, które oddaie pod sął na przód samego Pana *Zuberta*, (ieżeli tylko ten artykuł dóydzie do tego wiadomości) powtóre pod sął wszystkich podróżników, swiadomych tych krain. Przedsiębiorę więc powiedzieć wam wkrótkosci to wszystko co wiem o wełnie, z której się wyrabiają szacie koszemirskie. Kozy Koszemirskie są szczególną własnością dwóch ludnych pokoleń narodu koczującego, będącego ieszcze w bałwochwalstwie i oddającego cześć Bóstwu *Fo* i *Daley Lama*, poddanego *Achbatowi Machmut Hanowi*, niezawisłemu władcy Wielkiego *Tybetu*, którego rezydencyją iest miasto *Ladak* zwyczajnie zwanę *Tybetem*. Jedno z pokoleń tego narodu nazywa się *Czaba* a drugie *Czantan*. Pokolenia te przejeżdżając z miejsca na miejsce iak wszystkie koczujące narody, zajmują zawsze znaczną rozległość ziemi w krainie znaney niegdyś pod imieniem Państwa *Sifan*. Każde pokolenie ma swego naczelnika. Płacą daninę coroczną władcy wielkie-

go Tybetu wełną koz swoich. Władca ten sam syłko wyłącznie ma prawo zakupować u nich całą ilość wełny, czyli raczej sierści koz ich, którą potem przedaie kupcom Koczmirskim bardzo drogo. Wypada zatem rozumieć, że Pan *Zubert* wyiedział sobie pozwolenie od *Achbeta Machmut Hana* na zakupienie tak znaczney ilości koz; trudno albowiem, a nawet i niepodobnem byłoby wyprowadzić ich inaczej z Tybetu. Chcąc dostać się z Astrachanu do Tybetu, sam najzręczniejszy podróżny bez żadnych mogących się wydażyć przeszkód i zatrzymań w drodze, musi spędzić przynajmniej cztery miesiące czasu. Rozumiem, że Pan *Zubert* przez dwu tygodnioww swój pobyt w Ladaku potrafił otrzymać pozwolenie na zakupienie koz takowych; na drogę do narodów pomienionych koczujących upotrzebił dwa miesiące. Daymy, że w przeciągu ieszcze dwóch tygodni skończył targ o kozy i przygotował ie do drogi. A więc mamy już siedm miesięcy czasu! Nie mamiam aby stado tak liczne. Koz mogło tak rychło odbywać podróż, iak ieden człotwiek lecąc na *Kyryierskich*; Lecz pozwolmy że i to ieszcze iest podobnem; J wtenczas iednakże na przepędzenie tych kóz do Rosyji nad brzegi Morza Kaspiyyskiego, do Astrachanu, lub do Jeorgii należałoby użyć przynajmniej czternastu miesięcy. Możliaby by- ło ieszcze niemało innych przytoczyć uwag; lecz przestaię na tem com już powiedział. Pan *Zubert* przybył do Astrachanu w końcu Lipca 1818 roku, a na początku Grudnia tegoż roku powrócił do Mariupola z 1,500 kóz. Gdybym nie przebył wielu krain Azjiatycznych osobiście, i niepodróżował w stronach tamedznych przez kilka lat; myśliłbym że Pan *Zubert* iadąc pocztą przewiozł te kozy w *dyliżansach* nazwanych *Velocifer*; lecz wszystkie te nowe i pożyteczne dla podróżujących wynalazki, poczty i dyliżansy, w Azji są zupełnie nieznanne. A tak niepodobnem iest, aby Pan *Zubert* mógł być osobiście w tych miejscach, gdzie są Pastwiska kóz Koczmirskich; W przeciągu albowiem szesciu miesięcy niepodobnem iest odbycie tej drogi i t. d.

Wynalazek nowy.

Machina dla przygotowania i tarcia lnu i konopi, udoskonalona przez znanomego z biegłości w przedmiotach Mechaniki Pana *Sureda*, pokazuje się teraz każdemu chcącemu ją wibzieć, w domie Departamentu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, położonym nad

kanalem *Moyki* przy *Sinin Moście*. Gdyby kto życzył mieć takową w gospodarstwie swoim, może ją mieć zrobioną w rękodzielni tutejszey żelaza u Pana *Berda*, albo w rękodzielni skarbowey o cztery wiorsty od Peterzburga po drodze Peterhofskiej. Oszczędzenie rąk ludzkich i czasu, oraz najlepsze przygotowanie pomienionych towarów (za które ręczyć można) są nappierwszemi zaletami tego pożytecznego wynalazku, oraz posłużyć mogą do zachęcenia miłośników porządnego gospodarstwa do nabycia lub bliższego przypatrzenia się temu pożytecznemu płodowi mechaniki.

z Kowna, 20 Styensnia.

Cesarzowa *JMosc Elżbieta* w towarzystwie Jenerał-Gubernatora Litewskiego *Rzymskiego Korsakowa*, oraz Poczł Dyrektora Królestwa Polskiego *Sumińskiego* i innych tego Królestwa urzędników przybyła w dniu wczorajszym o godzinie czwartej z południa do miasteczka *Alexoty* nad brzegiem Niemna leżącego. Dla przeprawy przez pomienioną rzekę już był przygotowany próm, wysłany kobiercami, których dostarczył na ten przedmiot Kupiec *Kowieński Smirnof*. Po przedmiej przez Niemen *N. Cesarzowa* była spotkaną przez duchowieństwo *Kowieńskie*, przez zastępcę Cywilnego Gubernatora *Wileńskiego* *Wice-Gubernatora* teżyże *Gubernii JW. Plate-ry Zyberg*, przez *Marszałka* i *Wice-Marszałka powiatu Kowieńskiego*, oraz innych urzędników i lud licznie zgromadzony, napełniający powietrze okrzykami radości. Od brzegu rzeki *Cesarzowa JMosc* udała się do wyznaczonego domu obywatela tutejszego *Cechela*; gdzie wielu z urzędników mieli zaszczyt stawienia się przed *N. Panią*. Wieczorem całe miasto wspaniale było oświecone. Dzisiay zaś o godzinie siódmej zrana *Nayiasniejsza Pani* w dalszą udała się podróż w towarzystwie pomienionego Jenerał Gubernatora do granicy *Kurlandskiej*, Inni zaś urzędnicy i tłum zgromadzonego ludu przeprowadzili *N. podróżną* za miasto. *Nayiasniejsza Pani* zaszczyciła podarunkami: Poczł Dyrektor Królestwa Polskiego *JW. Sumiński*, otrzymał tabakierę złotą, podobną obdarzony został i *Policmistrz Kowieński*, Pan *Magnuszewski*. *Naczelnik obwodu Zieliński*, *Maior Gwardyi Litewskiej Miro-szewski*, i urzędnik pocztamtu *Warszawskiego* *Berikowski*. ozdobieni zostali sygnetami brylantowemi. *Klasztory* zaś *Kowieńskie* i *szpital Rochitów* otrzymali summy pieniężne-

z Mohilowa, 16 Stycznia.

Zaprowadzenie owiec Hiszpańskich w majątności Homelskiej należącey do JW. Kanclerza Państwa Hrabiego M. P. *Rumiancowa*, leżącej w powiecie Bielickim Gubernii Mohilowskiej, zwraca na siebie powszechną uwagę znawców. Następujące rysy mogą dać jakie kolwiek wyobrażenie o tem zaprowadzeniu: w stadzie tem liczy się do sześciu tysięcy owiec Hiszpańskich najlepszego gatunku. Rozmnożone są przez starania Hrabiego, który poczęści sprowadził je z zagranicy, lecz najwięcej pomnożyła się ich liczba z domowego przypłodka późniesz sprowadzonych baranów i macior. Między innem w przeszły iesień roku 1818 doszło tam stado z Austrii z czterech baranów i 60 macior. Każda owca z drogą i zapłatą na miejscu kosztowała do 200 rubli ass: baran zaś ieden kosztował 1000, drugi 1600, trzeci 1800, a czwarty 2225 rubli.—Chociaż okolice w powiecie Bielickim niezupełnie są przydatne dla utrzymywania takowych owiec z przyczyny wielu błot i płodzących się mnostwa owadów szkodliwie kłusających te zwierzęta, dobry atoli dozór, wybór lepszych pastwisk i dostarczenie zdrowego iadła, oraz wczesne zapobieżenie chorobom, którym częstokroć ulegają owcy, uprzętaią wszelkie trudności i utrzymują to zaprowadzenie w najlepszym stanie, a tem samem otrzymuje się wełna najlepsza i stado się widocznie rozmnaża.—

Wełna tak świeżo sprowadzonych iak i spłodzonych już w pomienionej majątności w piątym pokoleniu przymnie się odrękodzielników za najlepszą Hiszpańską. Z próbek posłanych do Anglii otaxowano każdy funt po 6 szylingów i trzy pensy. Jeżeli z redukować na kurs tutejszy, za każdy rubel 12 pensów, i 36 funtów Angielskich za ieden pud Rosyyski, każdy pud tey wełny będzie kosztował 225 rubli ass. W Rosyji samey dają za pud takowey wełny 140 rubli. Kanclerz Państwa iako znaiomy przyjaciel przemysłu narodowego, i iak obywatel opiekujący się pomysłnością swoich włościan, nieprzestaje na rozmnożeniu i zaprowadzeniu tych owiec w swoich własnych folwarkach; lecz chce aby i włościanie ulepszyli rodzaj swych owiec i doprowadzili wełnę ich do dobroci Hiszpańskiej, a przedając onę aby mieli znaczną korzyść. W takim to zamiarze zabronił wyrzynać baranów w swoim stadzie niepotrzebnych; lecz w iesień rozdawać po wsiach, aby się parzyły z owcami włościań-

skimi. Proste zaś barany we wszystkich stadach chłopskich są powyrzynane, aby nie przeszkadzały ulepszeniu rasy owiec. Jak tylko maia pora parzenia owiec włościańskich, barany Hiszpańskie odbierają się na powrot do skarbu, już to dla tego aby barany zostając przez długi czas między owcami włościańskimi niepochorowały, już dla tego, aby chłopi nierozumieli, że dwór narzuca im swych owiec dla przekarmienia a nie dla własney ich korzyści. Takim to sposobem włościanie majątności Homelskiej w przeciągu lat czterech będą mieli stado ogólne do 20,000 owiec, mających wyborną wełnę Hiszpańską, i będą ją mogli sprzedać nie już po 7 rubli pud iak teraz przedają; lecz we dwadzieścioro drożej. Dla potrzeb zaś swoich domowych złatwością dostaną prostej wełny od swoich sąsiadów.—

Zyczyłoby należało, aby inni obywatele poszli za tym przykładem i przez podobne środki rozmnożyli wełnę Hiszpańską tak dla potrzeb wewnętrznych w Rosyji, iak dla handlu zagranicznego.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Wiednia 16 Stycznia.

Wiadomem iest z pewnego źródła, że Arcyksiążę *Palatyn* wstępuje w związki małżeńskie z *Xiężniczką Wirtembergską Pauliną* corką *Xiężęcia Ludwika*, urodzoną w dniu 17 Września 1800 roku. Narzeczona znajduje się teraz we Włoszech z *Xiężną Mzlką* swoją z domu *Xiężniczką Nassau Weilburgską*. Powiadają że śluby małżeńskie odbędą się w przeciągu zimy tegoroczney w miejscu ich terazniejszego pobytu.

Od Menu, 21 Stycznia.

W okolicach tutejszych panowała niedawno straszna burza, która wyrwała z korzeniem kilka tysięcy drzew odwiecznych.

ANGLIA.

z Londynu, 12 Stycznia.

Dzień wczorayszy przeznaczony był na otwarcie nowego Parlamentu. O godzinie 2 z południa już się byli zgromadzili do Parlamentu wyższego wielu z Parów Angielskich. Hrabia *Liverpool* doniósł swoim współkolegom, że umyślna kommissia upełnomocniła głównego Sędziego *Sir Richard Richards* do zastąpienia na posiedzeniach Parlamentowych

Arcy Kanclerza, gdyby się ten nieznajdował obecny. Zaczem tenże Hrabia *Liverpool*, zaprosił Pana *Richardsa* do zającia miejsca na *worku wetnianym* i aby Regalia Królewskie przed nim były umieszczone, iak to zwyczajnie bywa w obecności Arcy Kanclerza. Skoro to przełożenie przyjętem zostało, główny sędzia zajął swe miejsce i doniósł zgromadzeniu, że Xiążę Regent poruczył niektórym z Lordów otworzyć Parlament w imieniu Jego.—Byli z tych Lordów: Xiążę *Wellington* Hrabiowie: *Garrobi*, *Liverpool*, *Westmoreland* i *Schefiburi*. Za czem wysłano deputacją do Parlamentu niższego, w celu doniesienia mu o zgromadzeniu się Lordów i zaproszenia go na posiedzenie. Kiedy Połnomocnicy Parlamentu niższego weszli do sali, Lord *Garrobi* doniósł; że skoro znaczna liczba członków obu Parlamentów wykona przysięgę, zawiadomił ich o przyczynie terażniejszego ich zgromadzenia. Obok tego uczynił uwagę członkom nowego Parlamentu, że należałoby im teraz pomysleć o wyborze mówcy, i prosił tychże członków, aby w dniu jutrzejszym o godzinie 2 z południa przedstawili już wybranego w gronie swoim mówcę na potwierdzenie Xiążęciu Regentowi. Po czem obecni Lordowie wykonywali przysięgę wyślę zwyczajnych przepisów.

HISZPANIA.

z Madrytu, 5 Stycznia.

Dzisiaj odbył się pogrzeb Margrabiego *St Simon*, granda Hiszpanii, Jenerał-Kapitana, i Pułkownika gwardyi. Z powodu śmierci Królowej pojechał on był do dworu chociaż czuł już gorączkę. Przeziębienie którego tam dostał, podniosło ją do takiego stopnia, że Margrabia w kilka dni żyć przestał. Był on rodem Francuz i zostawił ojczyznę swoją w czasie rewolucyi. Dowodził on legionom emigrantów Francuzkich, będących w Hiszpanii. W 1808 r. przy zaięciu Madrytu przez woyska *Napoleona* miał być rozstrzelany. Za ocalenie życia obowiązany był córce swojej, która wyprosiła dla niego przebaczenie u *Bonaparte*.

ROZMAITOŚCI.

Rzeka *Iller* w Szwabii tak spadła, iż zu-

pełnie niesposobną jest do przenoszenia statków handlowych.—W niektórych stronach Szwabii takiego niedawno doświadczano niedostatku wody, iż zapewnią ię miarę płacono po trzy graycary.

— Liczba woysk Hiszpańskich wysłanych do Ameryki południowej od roku 1810, wynosi według spisów urzędowych do 43,000 ludzi.

— Ze spisów podanych niedawno Królowi Szwedzkiemu wykazało się, że w czasie wypraw wojennych od roku 1806 do 1810, zostało na placu bitew 24,027 żołnierzy Szwedzkich.

— Donoszą z Moguncyi że znaczne spadnienie wody w Renie dozwoliło nakoniec przystąpić do przejrzenia i zastanowienia się nad słupami, na których się wspierał most starożytny tameczny.

Oficer ieden uwolniony od służby Rossyjskiej, przysłał w dniu wczorajszym do umieszczenia w gazecie Ruskiego Inwalida następujący akrostych.

Pamięć moja zwtokom moiego Naczelnika.
 Służył pięćdziesiąt cztery lat w woysku bez przerwy,
 Marsa był prawym uczniem, a synem *Minerwy*:
 On obroniąc granic Rossyy; liczne odniósł blizny,
 Lecz zyskał słodkie Imię, Obrónczy oyczyzny,
 Europa się zdumiewa dziełom tego Męża,
 N. padł przed nim z potęgą oręża.—
 Sławny wielu zwycięstw, lecz wstawił się więcej
 Kiedy w czasie zbyt krótkim, bo w sześciu miesiący,
 Jego miecz zniszczył Franków pięćkroć sto tysięcy.—
 Miał rozum Bohaterski, którym świat zadziwił,
 I mądrym planem liczne narody ożywił.
 Cierpiącą ludzkosc wesprzeć, zawsze był gotowy:
 Hydrze niszczącej narod po obcinał głowy,
 A któż to był? rzecz można, ten w Europie pierwszy?
 Łatwo zgadniesz; gdy spojrzysz na początek wierszy.—
 podpisano *G. ski*.

W PETERZBURGU

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEJ MŚCI.